

اولین تیزر فیلم سینمایی «موسی کلیم الله» به وقت طلوع» به کارگردانی ابراهیم حاتم‌کیا همزمان با آغاز اکران در سینماهای سراسر کشور منتشر شد. به گزارش روابط عمومی پروژه، فیلم سینمایی موسی کلیم الله: به وقت طلوع، جدیدترین ساخته ابراهیم حاتم‌کیا به تهیه‌کنندگی سیدمحمود رضوی و محصول سیمافیلم است. اکران این فیلم از روز گذشته آغاز شد و همزمان

اولین تیزر سینمایی «موسی کلیم الله» منتشر شد

با این رویداد، اولین تیزر آن که توسط روح‌الله موحدی ساخته شده، منتشر گردید.

پخش و تبلیغات فیلم سینمایی موسی کلیم الله که با استقبال گسترده‌ای در چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر روبه‌رو شد و بیشترین سیمرغ و مخاطب را در این دوره از جشنواره به خود اختصاص داد، بر عهده موسسه شهر فرنگ است. مریلا زارعی، علیرضا

جشنواره‌ها، صحنه تحقیر سینمای زیرزمینی

آثار نازل و آبکی سینمای مستقل؛ سروصدا به خاطر چیزی است که اساسا وجود خارجی ندارد

دیگر دوره‌اش گذشته

این تغییر موضع تقریباً از ماه می ۲۰۲۲ و حضور فیلم پرسروصدا اما بی‌مایه و سخیف «برادران لیلا» در جشنواره فیلم کن آغاز شد که علی‌رغم همه ژانگولریازی‌ها و یقه‌دارندن‌ها و گریبان‌چاک‌کردن‌های عوامل فیلم در کن، هیچ جایزه‌ای دست‌شان را نگرفت و دست از پا درازتر به کشور بازگشتند.

ریتم کند و اضافه‌بودن تقریباً نیمی از فیلم که به راحتی قابل حذف بود، بعلاوه صحنه‌های شعاری و شخصیت‌های پا در هوا و زمان طولانی آن باعث شد که با وجود تبلیغات سرسام‌آور رسانه‌های زنجیره‌ای، هیأت داوران اعتنایی به آن نکنند.

همین اتفاق در جشنواره فیلم ونیز برای «شب داخلی دیوار» افتاد و بازهم علی‌رغم سروصدای بسیار و پروپاگاندا‌ی همان زنجیره‌ای‌ها و شبه‌روشنفکران، بازهم هیچ جایزه‌ی نصیب فیلم نشد!

جشنواره برلین ۲۰۲۴، اوج این ماجرا بود که اثری با نام «کیک محبوب من»، با هیاهوی زنان بی‌حجاب و مشروب‌خواری و روابط آنچنانی و ممنوع‌الخروج بودن سازندگان، به‌سوی خرس طلایی (جایزه اول این جشنواره) هجوم برد اما متأسفانه این حضرات نیز در اثر خود، «سینما» و عناصر آن را یاد باز برده و انتظار داشتند جشنواره برلین فقط به بی‌حجابی زنان و مشروب‌خوردن‌شان جایزه بدهد!

با تحقیر فیلم «دانه انجیر معابد»، در جشنواره کن، پس از آن همه شواف و شامورتي‌بازی‌ها و قیل‌وقال و بیرون‌ریختن همه عقده‌های سازنده اثر، بازهم روشن شد انگار جشنواره‌های بین‌المللی دیگر قرار نیست به آثار ضد سینما باج بدهند.

شبه‌رسانه‌های زنجیره‌ای و پادوهای آنها گویا از بور شدن بر سر فیلم کیک محبوب من در جشنواره برلین متنبه نشده بودند که باز دوباره با انبوهی از تبلیغات پیش‌یافتاده، برای فیلم رسول‌اف یعنی دانه انجیر معابد به میدان آمدند و از همان اول، سند متگوله‌دار نخل طلای جشنواره کن را به اسمش زدند.

اما طرفه آن‌که هیچ‌کدام از جوایز اصلی و مرسوم جشنواره فیلم کن به آن تعلق نگرفت و از آنجا که فیلم رسول‌اف به هیچ صراطی نمی‌توانست جایزه از این جشنواره دریافت کند، ناگهان، پس از ۷۶ دوره برگزاری این جشنواره، جایزه‌ای

با اعلام فیلم‌های هفتادوپنجمین جشنواره فیلم برلین و سپس برگزیدگان آن، برای چندمین بار مشخص شد، آن سینمای به‌اصطلاح مستقل زیرزمینی که از سوی رسانه‌های زنجیره‌ای داخلی و خارجی، تبلیغ و پروپاگاندا می‌شد، دیگر در جشنواره‌های خارجی حتی تره هم برایش خرد نمی‌کنند!

سیدمستفائی
منتقدسازو
کارشناس سینما

همان که از شکوفایی‌اش و از انزوای سینمای اصلی ایران سخن می‌راندند و این‌که از این پس این سینما دیگر محلی از اعراب در جشنواره‌های خارجی نداشته و تنها همان سینمای موسوم به زیرزمینی و مستقل است که جشنواره‌های جهانی را درمی‌نورده و حتی برای آن یک گروه من‌درآوردی هم بیرون آورده‌ند که خود را سینماگران مستقل خواندند! والیته به جای فیلم و سینما، تنها به صدور بیانیه و خواندن اعلامیه بسنده کرده و با همان نگاه غیرسینمایی و حزبی و سیاسی، حضور فیلم‌های سینمای ایران در جشنواره‌ها را محکوم نموده و خود را نماینده واقعی این سینما دانستند! اما تقریباً از همان روزهایی که سه سال قبل، برخی آثار این سینما به‌اصطلاح یواشکی و بی‌سروصدا، برخلاف قوانین و ضوابط موجود، خود را سراسیمه به جشنواره‌های خارجی رساندند، روشن شد که هیچ نشان و بویی از «سینما» و «فیلم» در چنین آثاری به چشم نمی‌خورد و از همین روی اغلب جشنواره‌های فوق‌علی‌رغم همه شعر و شعارها اما به‌رحال چون بحث «سینما» و «هنر» و «فیلم» در میان است، نمی‌توانند هر عکس متحرکی را به‌عنوان سینما پذیرفته یا جایزه بدهند، درحالی‌که آن اثر از سطح استاندارد یک فیلم بسیار پایین‌تر بوده و اساساً حیثیت و اعتبار آن جشنواره را می‌تواند زیر سؤال ببرد.

اگرچه دورانی تنها نمایش چهره ناگواری از ایران و ایرانی بعلاوه چهار تافحش کفایت می‌کرد تا جایزه یک فیلم در جشنواره‌های بین‌المللی تضمین شود و اساساً خود سینما چندان معنی و مفهومی در این میان نداشت! و چه آثار هجو و سازندگان هجوتری (که حتی نمی‌دانستند کلمه «سینما» را با «سین» می‌نویسند یا «صا») بابتهره‌گرفتن از این فرصت، جشنواره‌هاو خریداران خارجی را تلکه کردند اما به‌هرحال دیگر این جشنواره‌های بین‌المللی هم برای عنوان و سابقه و اعتبار خود هم که شده، حاضر نیستند به هر اراجیفی جایزه بدهند!

کمالی، بهنام تشکر، بهاره کیان‌افشار با حضور فرهاد آئیش، همچنین شکیب شجره، مریم سرددی، طوفان مهردادیان، مسعود رحیم‌پور، کامبیز امینی، بهار نوحیان و بازیگران کودک گندم شیخی و دلسا محمدی نقش‌آفرینان این فیلم هستند. فیلم سینمایی موسی کلیم‌الله روایتگر داستان تولد حضرت موسی(ع) است.

باور کنید جشنواره فیلم جای «سینما» است، نه شعار

بعد از همه اینها، جشنواره فیلم تورنتو (یکی از جشنواره‌های مهم بین‌المللی که فیلم‌های برگزیده‌اش اغلب در مراسم اسکار جوایز اصلی را دریافت می‌نمایند) فرارسید و بازهم شبه‌رسانه‌های زنجیره‌ای در خارج و داخل و افراد حلقه به‌گوش‌شان، فاز تسخیر جشنواره یاد شده برداشتند! خصوصاً که در جشنواره‌های اخیر، علی‌رغم همه سروصدا و پشتک و وارو و قیل‌وقال، حتی برگ‌چغندری هم دست‌شان را نگرفت!

این بار، هم با دانه انجیر معابد رسول‌اف آمده بودند که دیگر حتم داشتند توجه تماشاگران کانادایی را جلب کرده و جایزه اصلی جشنواره را دریافت می‌کند (جوایز جشنواره تورنتو را مخاطبان تعیین می‌کنند) و هم بایک‌اثر به‌اصطلاح اپوزیسیونی از علی صمدی به نام «هفت روز» با رد پای از همان رسول‌اف در فیلم‌نامه و با بازیگر از دور خارج شده، ویشکا آسایش که بدون حجاب گویا به‌نوعی نقش نرگس محمدی را بازی کرده بود! و شبه‌رسانه‌های داخلی و خارجی بر رویش کلی تبلیغ کردند با مصاحبه‌ها و نمایشات مختلف و ادعای کاری کارستان و... که گویا کشتش بالای دراماتیک دارد و با می‌زانسن‌های خوب و چه و چه و چه و چه

همچنین آثاری مانند «هر کجا، هر زمان» ساخته میلاد تنگشیر، «قصه یک خواهر» ساخته لیلا امینی در بخش مستند و «چه کسی خورشید را دوست دارد» ساخته ارشیا شکبیا در بخش فیلم کوتاه حضور داشتند که همگی در کشورهای دیگر ساخته شده بودند و مجموعه نسبتاً پربرنگی از حضور سینمای خارج‌نشین یا به قولی اورزآنسی منتسب به ایران را در جشنواره تورنتو تشکیل می‌دادند.

قرار بود جایزه‌های این بخش را برزند تنگ جمعاتی که برای سالگرد قضا‌ی‌ای ۱۴۰۱ برنامه‌ریزی کرده و هر یک از برندگان خیالی هم برای خود نطق مفصلی تدارک دیده بودند که خود را بچسبانند به همان ماجراها! اما نتایج که اعلام شد، گویی آب یخی بر سر همه این خیالی‌اف‌ها ریخته شد، این بار نه فقط جوایز اصلی و فرعی که حتی جایزه همیشہ در دسترس «فیبرش» هم به هیچ‌کدام نرسید! حتی در مورد بهترین فیلم‌های بخش‌های مختلف که تا سه رتبه اعلام گردید نیز هیچ‌کدام ولو در رتبه‌های پایین هم نبودند!

از همین‌رو بود که علی‌رغم تمامی سروصدای قبلی، طبق معمول همه آن شبه‌رسانه‌های داخلی و خارجی در یک سکوت مرگبار گورستانی فرو رفتند، انگار نه انگار که در دنیا اصلاً جشنواره‌ای به نام تورنتو وجود خارجی دارد! این همان سینمای مستقل مورد نظر حضرات است؟

گویا عمر این سینمای به‌اصطلاح مستقل زیرزمینی با همه سرمایه‌گذاری‌های ریز و درشت محافل خارجی، خیلی زودتر از آنچه تصور می‌شد به پایان رسید، حتی زودتر از آن‌که ترامپ بودجه‌های خود را بر این مقوله نیز ببندد!

برش

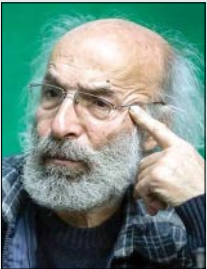
سینمای مستقل کیلویی چند؟!

با تحقیر فیلم «دانه انجیر معابد» و سازنده آن در جشنواره کن که پس از حجم عظیمی از تبلیغات و پروپاگاندا و شواف مفصل، به دلیل ضعف مفرط ساختاری تنها با یک جایزه من‌درآوردی مدیریتی بدرقه شد، سر‌این جریان به‌اصطلاح سینمای مستقل یا زیرزمینی یا به قول منتقدی «سینمای اورزآنسی» و یا هرچه که اسمش را می‌گذارید، بار دیگر به سنگ خورد! و توهم این‌که با سرهم‌کردن هر نوع اراجیف و چاشنی‌کردن چهارتا فحش و بدوبیراه، می‌توان همین طور فله‌ای جوایز همین جشنواره‌های گوش‌به‌فرمان را هم کسب کرد، بار دیگر فرو ریخت! اما حکایت مستقل بودن این آثار آبکی و نازل هم از آن حرف‌هاست و حکایت همان «مک گافین» ال‌فرد هیچ‌چاک شده، یعنی سروصدا به‌خاطر چیزی که اساساً وجود خارجی ندارد! اگر معنی مستقل بودن این است که بروند از اتحادیه و دولت‌های اروپایی و انستیتو فیلم دوحه امیر قطر و هلند و دولت فرانسه و سفارتخانه‌ها و جشنواره‌های خارجی پول و بودجه دریافت دارند و برای ساخت فیلم‌های‌شان مانند «گذشته» و «کیک محبوب من» و فیلم جدید رخشان بنی‌اعتماد، جایزه یوروامیج را از مؤسسه «سینه یوروپ» (بخش سینمایی اتحادیه اروپا) و ده‌ها هزار یورو را به‌عنوان دست‌خوش قبل از ساخت آن دریافت کنند، لابد در فرهنگ‌نامه دهخدا و معین، کلمه «سفارش» درست معنی نشده!

چهره

قاچاق نکنید!

طی روزهای گذشته فیلم سینمایی «کانایه» ساخته کیانوش عیاری به‌صورت غیرقانونی منتشر شد. کیانوش عیاری طی انتشار نامه‌ای و ارائه آن به «خبرآنلاین» به این موضوع واکنش نشان داده است. او در یادداشتی نوشته است: «من، کیانوش عیاری، کارگردان فیلم کانایه، قاطعانه اعلام می‌کنم که از نمایش غیرقانونی و قاچاق این اثر در بلندفمرهای غیرمجاز ناراضی هستم. توقیف این فیلم هدیه‌ای از سوی مسئولان وقت سینما بود و اکنون، انتشار غیرقانونی آن ضربه‌ای مضاعف به حقوق مادی و معنوی من وارد خواهد کرد. فیلم کانایه در سال ۱۳۹۵ با هزینه زیادی ساخته شد و با توجه به نرخ تورم و شرایط اقتصادی کنونی، هرگونه نمایش غیرقانونی آن زبان جبران‌ناپذیری برای من به همراه دارد. از تمامی دوستداران سینما و مخاطبان آثارم تقاضا دارم که از تماشای نسخه‌های قاچاق کانایه خودداری کنند. اگر در فضای مجازی به این فیلم برخورد کردید، با وجدانی آسوده از انتشار و تماشای آن بپرهیزید و نسخه‌های موجود را پاک کنید.»

استاپ‌موشن

«داستان دژبان» دیدنی شد

به نقل از روابط عمومی و امور بین‌الملل موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، همزمان با سالروز شهادت سردار شهید حسین خرازی، استاپ‌موشن «داستان دژبان» به تهیه‌کنندگی موزه ملی انقلاب

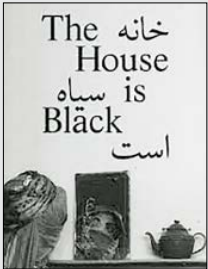

اسلامی و دفاع مقدس منتشر شد. این اثر پویانمایی به روایت نقش فرماندهی شهید خرازی در دوران دفاع مقدس می‌پردازد و غذاکاری‌های او را در هدایت نیروهای رزمده به تصویر می‌کشد. سردار سرلشکر شهید حسین خرازی متولد اول شهریور سال ۱۳۲۶، فرمانده لشکر ۱۴ امام حسین(ع) در دوران هشت سال دفاع مقدس بین سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۵ بود که در عملیات‌هایی همچون کربلای ۵ و والفجر ۸ نقش کلیدی ایفا کرد و سرانجام هشتم اسفند سال ۱۳۶۵، در منطقه عملیاتی شلمچه به شهادت رسید. داستان دژبان با استفاده از تکنیک استاپ‌موشن، تلاش دارد تا ابعاد مختلف شجاعت، ایثار و مدیریت نظامی این شهید را به نسل‌های جدید معرفی کند.

سینماحقیقت

میزبانی موزه سینما از فروغ فرخزاد

در ادامه نمایش‌های ویژه فیلم‌های مستند در موزه سینما تحت عنوان «شب‌های مستند» با مشارکت انجمن صنفی تهیه‌کنندگان سینمای مستند، فیلم «خانه سیاه است» روی پرده سالن فردوس موزه

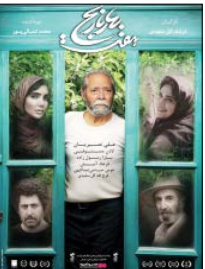

سینما می‌رود. در بیست‌وهشتمین نشست شب‌های مستند روز دوشنبه ۱۳ اسفند ساعت ۱۷ برگزار می‌شود. خانه سیاه است روایت غم‌انگیزی از زندگی جذامیان در جذامخانه بابایا‌بای واقع در شمال غربی تبریز را به تصویر می‌کشد. این مستند، که یکی از آثار مهم و تأثیرگذار فروغ فرخزاد به‌شمار می‌رود، به بررسی شرایط دشوار و انسانی این افراد می‌پردازد و تلاش دارد تا صدای آنها را به گوش جامعه برساند. پیروز کلاتری، مستندساز پیشکسوت و پرویز جاهد، پژوهشگر و منتقد سینما درباره فیلم صحبت خواهند کرد. لازم به ذکر است حضور در این برنامه برای علاقه‌مندان آزاد و رایگان است.

اکران

«هفت بهار نارنج» درراه اکران

فیلم سینمایی «هفت بهار نارنج» به کارگردانی فرشاد گل‌سفیدی و تهیه‌کنندگی محمدکمالی پور از چهارشنبه ۱۵ اسفندماه در سینماهای منتخب گروه سینمایی هنروتجربه و برخی پردیس‌های سینمایی

در سراسر کشور اکران می‌شود. همزمان با آغاز اکران، از لوگو و پوستر این فیلم با طراحی محمدرضا شریفی‌نیا و گرافیک حانیه صادقی رونمایی شد. فیلم‌نامه هفت بهار نارنج را احمد رفیع‌زاده نوشته و در خلاصه داستان آن آمده است: قصه عشق اساطیری شمس و طلعت ... علی نصیریان، لادن مستوفی، سارا رسول‌زاده، فرهاد آئیش، هومن حاجی‌اللهی، فرج گل‌سفیدی، باران سلطانی‌مقدم و آرشا گل‌سفیدی بازیگران این فیلم هستند. دیگر عوامل هفت بهار نارنج عبارتند از: مدیر تولید، برنامه‌ریزی و دستیار اول کارگردان: علی نوبی، مدیر فیلمبرداری و طراح صحنه: فرشاد گل‌سفیدی، دستیار یک فیلمبردار: کیوان محمدی‌نژاد، مدیر صداپرداری: امیر حاتم‌ی، طراح گریم: زهره سیه‌پوش، و....